Contributed by Chris Den Hond
dinsdag, 11 februari 2003 -

Alain Krivine zetelt namens de Ligue Communiste Révolutionnaire in het Europees parlement, in de fractie Verenigd Links. Tijdens de week van 3 februari bracht hij met een delegatie van 30 europarlementsleden een bezoek aan Irak. De groep betoonde solidariteit met het Iraakse volk, in deze tijden van extreme oorlogsdreiging. Alain Krivine tracht binnen het Europees Parlement een onvoorwaardelijke stem tegen de oorlog te laten horen. Al denkt hij zelf dat enkel massale straatmobilisaties de druk op de Europese regeringen kunnen doen toenemen!

Alain Krivine: We zijn naar Irak gegaan als delegatie van het Europees parlement. Het was geen officiële delegatie, dat weigerde het Europees Parlement. Dus uiteindelijk heeft de fractie 'Verenigd Links' samen met de Groenen beslist een delegatie samen te stellen. We vertrokken met 30, half Verenigd Links, half Groenen. Er waren amper sociaal-democraten bij, want die moesten zich uiteindelijk terugtrekken onder druk van hun Europese fractie. De reis had een dubbel doel: enerzijds aantonen dat wij als europarlementsleden weldegelijk tegen deze oorlog zijn en de solidariteit bevestigen met de bevolking in Irak. Tegelijkertijd hebben we er alles aan gedaan om niet in de kaart van de dictatuur van Saddam Hoessein te spelen.

Sommige Europeanen zijn tegen een unilaterale oorlog van de VS, maar zijn voor een oorlog als de Verenigde Naties (VN) daartoe beslissen. Wat denk jij daarvan?

Alain Krivine: Dat is in Europa inderdaad het hele debat. Wij zijn daarin heel duidelijk. Wij zijn tegen de oorlog,met of zonder goedkeuring van de VN. Na ons bezoek aan Irak hebben wij beslist om een permanente groep te vormen van "Parlementsleden voor de Vrede". De groep werd opgericht door europarlements-leden, maar staat ook open voor leden van nationale parlementen. Zo zullen we constant delegaties vormen van parlementsleden tegen de oorlog. Onlangs sturen we een delegatie naar de Verenigde Staten ter ondersteuning van de vredesbeweging daar.

Sommigen zeggen: laat ons Saddam verjagen met een beperkte militaire operatie en daarna een burgerregering instellen die de verscheidenheid in Irak beter respecteert. Ga jij daarmee akkoord?

Alain Krivine: Ik ben het daar absoluut niet mee eens. Saddam is een dictator, dat is evident. Maar hij is niet de enige dictator in de wereld. Ten tweede, ik zou niet weten in naam van welk recht de regering Bush - een regering die altijd dictaturen in de hele wereld heeft ondersteund, zoals het - het Iraakse regime wil gaan veranderen. Ik ben er voorstander van dat het Iraakse volk zelf de dictatuur verjaagt. In ieder geval hebben andere regeringen, en zeker de Amerikaanse regering, niet het recht om dictators omver te werpen. Ik ben dus absoluut tegen dat idee. Iedereen weet trouwens dat dit het doel van de oorlog niet. Het doel bestaat er evenmin in een regime te straffen dat VN-resoluties niet respecteert, want Israël, een buurland van Irak, heeft nooit VN-resoluties nagekomen en niemand dreigt met bombardementen op Israël. Het enige argument dat overblijft is de petroleum en de greep van de VS op het Midden-Oosten.

De grote betogingen van 15 februari waren het resultaat van een oproep van het Europees Sociaal Forum in Firenze. Waarom is er een band tussen de andersglobaliseringsbeweging en de anti-oorlogsbeweging?

Alain Krivine: De beslissing om grote betogingen te houden op 15 februari was het gevolg van Firenze, maar ook van Porto Alegre. In Porto Alegre werd beslist niet alleen in Europa te betogen, maar in heel de wereld. In alle hoofdsteden in heel de wereld vonden betogingen plaats. Het is zeer goed dat er een echte samenloop komt tussen de andersglobaliserings-beweging en de anti-oorlogsbeweging. Het motto van de andersglobalisten luidt: "De wereld is geen koopwaar". Welnu, de oorlog tegen Irak wordt gevoerd voor één koopwaar, de petroleum. Een volk en zelfs meerdere volkeren dreigen verpletterd te worden door de VS. Het Palestijnse volk kan daarvan

meespreken. De convergentie tussen de anti-liberale, anti-kapitalistische strijd en de strijd tegen de oorlog is absoluut logisch, want de oorlog wordt gevoerd door de grootste kapitalistische staat op de planeet.